

HRVATSKI SABOR

2462

Na temelju članka 88. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O AZILU

Proglašavam Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o azilu, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 2. srpnja 2010. godine.

Klasa: 011-01/10-01/57

Urbroj: 71-05-03/1-10-2

Zagreb, 6. srpnja 2010.

Predsjednik
Republike
Hrvatske
**prof. dr. sc. Ivo
Josipović, v. r.**

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O AZILU

Članak 1.

U Zakonu o azilu (»Narodne novine«, br. 79/07.) u članku 2. stavku 1. podstavak 3. mijenja se i glasi:

»*Tražitelj azila* je stranac koji podnese zahtjev za azil o kojem nije donesena pravomoćna odluka.«.

Podstavak 4. mijenja se i glasi:

»*Azilant* je izbjeglica koji ispunjava uvjete iz članka 4. ovoga Zakona.«.

Podstavak 5. mijenja se i glasi:

»*Azil* je zaštita kojom se ostvaruje ustavna odredba o pružanju utočišta izbjeglici u Republici Hrvatskoj, na temelju odluke nadležnog tijela o ispunjavanju uvjeta iz članka 4. ovoga Zakona.«.

Podstavak 6. mijenja se i glasi:

»*Supsidijarna zaštita* je zaštita koja se odobrava strancu sukladno odredbi članka 7. ovoga Zakona, a koji ne ispunjava uvjete za odobrenje azila.«.

Podstavak 7. mijenja se i glasi:

»*Privremena zaštita* je zaštita koja se odobrava strancu sukladno odredbi članka 83. ovoga Zakona.«.

Podstavak 8. mijenja se i glasi:

»*Zahtjev za azil* je zahtjev kojim stranac traži zaštitu u smislu članka 4. i članka 7. ovoga Zakona.«.

Podstavak 9. mijenja se i glasi:

»*Maloljetnik bez pratnje* je stranac mlađi od osamnaest godina, koji je ušao u Republiku Hrvatsku bez pratnje odrasle osobe odgovorne za njega sukladno zakonu ili običaju, sve dok se ne stavi pod skrb takve osobe, a uključuje i maloljetnike koji su ostali bez pratnje nakon što su ušli u Republiku Hrvatsku.«.

U podstavku 10. alineja 4. mijenja se i glasi:

»– srodnik u ravnoj lozi, ukoliko se neosporno utvrdi da je živio u zajedničkom kućanstvu s tražiteljem azila, azilantom, strancem pod supsidijarnom zaštitom ili strancem pod privremenom zaštitom.«.

Podstavak 12. mijenja se i glasi:

»*Prebivalište* je mjesto u kojem se azilant, odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom nastanio s namjerom da u njemu živi.«.

Podstavak 16. mijenja se i glasi:

»*Rasa* posebno podrazumijeva boju kože, podrijetlo te pripadnost određenoj etničkoj skupini.«.

Podstavak 17. mijenja se i glasi:

»*Vjera* posebno uključuje teistička, neteistička i ateistička uvjerenja, sudjelovanje ili nesudjelovanje u privatnim ili javnim formalnim vjerskim obredima, bilo samostalno ili u zajednici s drugima, druge vjerske obrede ili izražavanje vjere, ili oblike osobnog ili zajedničkog ponašanja koji se temelje na vjerskom uvjerenju ili iz njega proizlaze.«.

Podstavak 18. mijenja se i glasi:

»*Nacionalnost* posebno podrazumijeva pripadnost grupi ljudi koja je određena po svom kulturnom, etničkom ili jezičnom identitetu, zajedničkom zemljopisnom ili političkom

podrijetlu ili odnosom sa stanovništvom neke druge zemlje, a može obuhvatiti i državljanstvo.«.

Podstavak 19. mijenja se i glasi:

»*Političko mišljenje* posebno uključuje mišljenje, stajalište ili uvjerenje o stvarima povezanim s potencijalnim vršiteljima proganjanja iz članka 10. ovoga Zakona te njihove politike ili metode, bez obzira je li tražitelj azila postupao po tom mišljenju, stajalištu ili uvjerenju.«.

Podstavak 20. mijenja se i glasi:

»*Određena društvena skupina* posebno uključuje članove koji imaju zajedničke urođene osobine ili zajedničko podrijetlo koje se ne može izmijeniti, odnosno karakteristike ili uvjerenja, u toj mjeri značajna za njihov identitet ili svijest da se te osobe ne smije prisiliti da ih se odreknu, a ta skupina ima poseban identitet u konkretnoj zemlji jer ju društvo koje ju okružuje smatra različitom. Ovisno o okolnostima u zemlji podrijetla, određena društvena skupina može označavati i skupinu koja se temelji na zajedničkim karakteristikama spolne orijentacije. Spolnom orijentacijom ne mogu se smatrati djela koja se smatraju kaznenim djelima sukladno zakonodavstvu Republike Hrvatske. Značajke vezane za spol mogu se uzeti u obzir, ali one same za sebe ne predstavljaju presumpciju postajanja razloga za proganjanje u smislu članka 4. ovoga Zakona.«.

U podstavku 21. riječ: »općeg« zamjenjuje se riječju: »proizvoljnog«.

Podstavak 22. mijenja se i glasi:

»*Sigurna zemlja podrijetla* je zemlja u kojoj je stranac boravio prije dolaska u Republiku Hrvatsku kao državljanin te zemlje ili osoba bez državljanstva s posljednjim uobičajenim boravištem u toj zemlji, ukoliko na temelju pravnog stanja, primjene propisa unutar demokratskog sustava kao i općenito političkih okolnosti proizlazi da u njoj u cijelosti i dosljedno ne postoje djela proganjanja iz članka 5. ovoga Zakona niti trpljenja ozbiljne nepravde u smislu podstavka 21. ovoga članka.«.

U stavku 2. iza riječi: »stanja« stavlja se zarez i dodaju riječi: »između ostalog,«.

Članak 2.

U članku 5. stavku 1. riječi: »Osnovani strah od proganjanja u smislu članka 4. ovoga Zakona postoji ukoliko su djela proganjanja« zamjenjuju se riječima: »Djela koja se smatraju proganjanjem iz razloga navedenih u članku 4. ovoga Zakona moraju biti«.

U stavku 2. iza riječi: »stavka 1.« stavlja se zarez i dodaju riječi: »između ostalog,«.

Članak 3.

U članku 6. stavak 1. mijenja se i glasi:

»Azil se neće odobriti strancu ukoliko postoje ozbiljni razlozi na temelju kojih se smatra da je počinio, poticao ili na drugi način sudjelovao u izvršenju:

1. zločina protiv mira, ratnog zločina ili zločina protiv čovječnosti utvrđenog odredbama međunarodnih akata,

2. teškog nepolitičkog kaznenog djela izvan Republike Hrvatske, a prije njegovog dolaska u Republiku Hrvatsku, uključujući i naročito okrutna postupanja čak i ako su počinjena s navodnim političkim ciljem,

3. djela koja su u suprotnosti s ciljevima i načelima Ujedinjenih naroda, kao što je istaknuto u Preambuli i članku 1. i 2. Povelje Ujedinjenih naroda.«.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

»Ukoliko zaštita ili pomoć iz stavka 2. ovoga članka prestane iz bilo kojeg razloga na koji stranac nije imao utjecaja, odobrit će mu se azil.«.

Članak 4.

Članak 7. mijenja se i glasi:

»Supsidijarna zaštita odobrit će se strancu koji ne ispunjava uvjete za odobrenje azila, a za kojeg postoje opravdani razlozi koji ukazuju da će se, ukoliko se vrati u zemlju podrijetla, suočiti sa stvarnim rizikom trpljenja ozbiljne nepravde i koji nije u mogućnosti, ili se zbog takvog rizika ne želi staviti pod zaštitu te zemlje.«.

Članak 5.

Članak 8. mijenja se i glasi:

»Supsidijarna zaštita neće se odobriti strancu ukoliko:

1. postoje ozbiljni razlozi na temelju kojih se smatra da je počinio, poticao ili na drugi način sudjelovao u izvršenju:

– zločina protiv mira, ratnog zločina ili zločina protiv čovječnosti utvrđenog odredbama međunarodnih akata,

– teškog kaznenog djela,

– djela koja su u suprotnosti s ciljevima i načelima Ujedinjenih naroda, kao što je istaknuto u Preambuli i članku 1. i 2. Povelje Ujedinjenih naroda,

2. predstavlja opasnost za društvo i sigurnost Republike Hrvatske.

Teškim kaznenim djelom u smislu stavka 1. točke 1. podstavka 2. ovoga članka smatra se kazneno djelo za koje se prema zakonodavstvu Republike Hrvatske može izreći kazna zatvora u trajanju od 5 godina i duže.

Supsidijarna zaštita neće se odobriti i strancu koji je počinio kazneno djelo prije ulaska u Republiku Hrvatsku za koje je u Republici Hrvatskoj propisana kazna zatvora, a koji je napustio zemlju podrijetla samo radi izbjegavanja kazne propisane u toj zemlji.

U svrhu zaštite nacionalne sigurnosti, u slučajevima postojanja opravdane sumnje koja upućuje na počinjenje dijela iz stavka 1. ovoga članka, nadležna sigurnosno-obavještajna agencija obaviti će razgovor s tražiteljem azila te dostaviti Ministarstvu svoje mišljenje.«.

Članak 6.

Naslov iznad članka 9. mijenja se i glasi: »Načelo »sur place«.

Članak 9. mijenja se i glasi:

»Osnovani strah od proganjanja ili stvarni rizik od trpljenja ozbiljne nepravde može se temeljiti na:

- događajima koji su se dogodili nakon što je tražitelj azila napustio zemlju podrijetla,
- aktivnostima tražitelja azila nakon što je napustio zemlju podrijetla, osobito kada se ustanovi da predstavljaju izražavanje i nastavak uvjerenja i orijentacije koje je imao u zemlji podrijetla.«.

Članak 7.

U članku 10. stavku 1. podstavku 3. riječi: »nedržavna tijela« zamjenjuju se riječima: »nedržavni subjekti«.

Članak 8.

U članku 11. stavak 2. mijenja se i glasi:

»Pružanje zaštite iz stavka 1. ovoga članka podrazumijeva poduzimanje odgovarajućih mjera u cilju sprječavanja proganjanja, odnosno trpljenja ozbiljne nepravde, između ostalog, primjenom učinkovitog pravnog sustava za otkrivanje, progon i kažnjavanje djela koja čine proganjanje ili ozbiljnu nepravdu i pristup tražitelja azila takvoj zaštiti.«.

Članak 9.

U članku 12. stavak 1. mijenja se i glasi:

»O zahtjevu za azil odlučuje Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo).«.

Stavak 2. briše se.

U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 2. riječ: »Povjerenstva« zamjenjuje se riječju: »Ministarstva«.

Članak 10.

U članku 13. stavku 1. ispred riječi: »tijelo« dodaju se riječi: »i nepristrano«.

Stavak 7. mijenja se i glasi:

»Sredstva za prostorne i administrativno-tehničke uvjete za rad Povjerenstva osiguravaju se iz državnog proračuna.«.

Članak 11.

U članku 14. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

»Povjerenstvo čini predsjednik i pet članova.

Predsjednik i jedan član Povjerenstva imenuju se iz tijela državne uprave, jedan član imenuje se iz reda sveučilišnih nastavnika, dva iz tijela sudbene vlasti, a jedan član iz reda nevladinih udruga koje se bave promicanjem i zaštitom prava izbjeglica.«.

Stavak 5. mijenja se i glasi:

»Prilikom povećanja broja članova Povjerenstva vodit će se računa da članovi koji su imenovani iz tijela državne uprave ne čine više od jedne trećine ukupnog broja članova Povjerenstva.«.

Članak 12.

U članku 15. stavku 2. riječi: »Vlada Republike Hrvatske« zamjenjuju se riječima: »Ured za ljudska prava Vlade Republike Hrvatske«.

U stavku 3. iza riječi: »fakulteti za društvene znanosti« stavlja se zarez i dodaju riječi: »tijela sudbene vlasti«.

Stavak 6. mijenja se i glasi:

»Ured za ljudska prava Vlade Republike Hrvatske osniva Komisiju za provedbu izbora predsjednika i članova Povjerenstva.«.

Iza stavka 6. dodaju se stavci 7., 8. i 9. koji glase:

»Rad Komisije može nadgledati jedan predstavnik UNHCR-a.

S kandidatima koji ispunjavaju formalne uvjete za imenovanje, Komisija će obaviti razgovore.

Komisija će predložiti Vladi Republike Hrvatske imenovanje predsjednika i članova Povjerenstva.«.

Članak 13.

U članku 16. iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

»Za člana Povjerenstva, kojeg je predložilo tijelo sudbene vlasti, imenovat će se sudac koji ima najmanje pet godina radnog iskustva u pravnoj struci.«.

Dosadašnji stavci 4., 5. i 6. postaju stavci 5., 6. i 7.

Članak 14.

U članku 17. stavku 3. riječ: »dva« zamjenjuje se s riječju: »tri«.

Članak 15.

U članku 18. stavku 4. iza riječi: »sjednice« dodaju se riječi: »vijeća i«.

Stavak 5. mijenja se i glasi:

»Povjerenstvo odlučuje na sjednicama, u vijeću sastavljenom od tri člana. Odluke se donose većinom glasova članova vijeća.«.

Stavak 7. mijenja se i glasi:

»U sastavu vijeća iz stavka 5. ovoga članka mora biti najmanje jedan predstavnik sudbene vlasti, a najviše jedan predstavnik tijela državne uprave.«.

Članak 16.

Naslov iznad članka 19. mijenja se i glasi: »Naknade za rad Povjerenstva«.

U članku 19. stavku 4. riječi: »s pozicije Ureda za ljudska prava Vlade Republike Hrvatske« brišu se.

Članak 17.

U članku 22. stavak 2. mijenja se i glasi:

»Ministarstvo će obavijestiti tražitelja azila o načinu provođenja postupka za odobrenje azila, o pravima i obvezama koje ima u tom postupku te o mogućnosti dobivanja besplatne pravne pomoći i mogućnosti obraćanja predstavnicima UNHCR-a i drugih organizacija koje se bave zaštitom prava izbjeglica, na materinskom jeziku tražitelja azila ili na jeziku za koji se opravdano pretpostavlja da može komunicirati, u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva.«.

Članak 18.

U članku 24. stavak 2. mijenja se i glasi:

»Ukoliko je moguće, tražitelju azila će se, na njegov zahtjev, ili ako postoje posebni razlozi, osigurati prevoditelj istog spola.«.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

»Prevoditelj ne smije otkrivati podatke koje dozna tijekom postupka azila, sukladno propisima o zaštiti podataka.«.

Članak 19.

Naslov iznad članka 27. mijenja se i glasi: »Nemogućnost samostalnog sudjelovanja u postupku«.

Članak 27. mijenja se i glasi:

»Strancu koji izrazi namjeru za podnošenje zahtjeva za azil ili tražitelju azila, koji nije u mogućnosti shvatiti značenje postupka zbog privremenih ili trajnih duševnih smetnji ili bolesti, na prijedlog tijela koje vodi postupak i na temelju medicinske dokumentacije, nadležni centar za socijalnu skrb imenovat će posebnog skrbnika.«.

Članak 20.

U članku 28. stavku 1. i 2. riječ: »Povjerenstvo« zamjenjuje se riječima: »upravni sud«.

U stavku 3. riječ: »Povjerenstva« zamjenjuje se riječima: »upravnog suda«.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

»Nadležno tijelo neće prikupljati podatke o tražitelju azila od zemlje njegovog podrijetla, ukoliko bi prikupljanje takvih podataka moglo ugroziti fizički integritet tražitelja azila i članova njegove obitelji koji su zajedno s njim podnijeli zahtjev za azil, odnosno slobodu i sigurnost članova obitelji koji žive u zemlji podrijetla.«.

Dosadašnji stavak 4. koji postaje stavak 5. mijenja se i glasi:

»Osobni i drugi podaci prikupljeni tijekom postupka azila, osobito činjenica da je zahtjev za azil podnesen, predstavljaju službeno neobjavljive podatke te se ne smiju dostaviti zemlji podrijetla tražitelja azila ili drugim tijelima koja ne sudjeluju u postupku.«.

U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 6. riječi: »tražitelja azila kojem je postupak okončan« zamjenjuju se riječima: »stranca čiji je zahtjev za azil okončan negativnom odlukom«.

Članak 21.

Članak 29. mijenja se i glasi:

»Tražitelj azila ima pravo na:

- boravak u Republici Hrvatskoj,
- osiguranje odgovarajućih materijalnih uvjeta za život i smještaj,
- zdravstvenu zaštitu,
- osnovno i srednje školovanje,
- besplatnu pravnu pomoć,
- humanitarnu pomoć,

- slobodu vjeroispovijesti i vjerskog odgoja djece,
- rad.

Odgovarajući materijalni uvjeti za život i smještaj uključuju smještaj iz članka 38. ovoga Zakona, hranu i odjeću osiguranu u naravi te novčanu pomoć iz članka 33. ovoga Zakona.

Tražitelj azila ima pravo i na informacije o pravima, obvezama i postupku azila sukladno članku 22. ovoga Zakona te pravo na isprave sukladno članku 76. ovoga Zakona.

U ostvarivanju prava iz stavka 1. ovoga članka, vodit će se računa o posebnim potrebama pripadnika ranjivih skupina ukoliko se individualnom procjenom utvrdi postojanje takvih potreba tražitelja azila.«.

Članak 22.

U članku 32. stavak 2. mijenja se i glasi:

»Pravo iz stavka 1. ovoga članka tražitelju azila omogućit će se u roku od tri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva za azil, odnosno u roku od godine dana ako je na temelju procjene stručnog tima škole u svakom individualnom slučaju utvrđeno da tražitelj azila ne poznaje hrvatski jezik dovoljno za pristup redovnoj nastavi.«.

Članak 23.

U članku 33. stavak 1. mijenja se i glasi:

»Tražitelj azila ima pravo na novčanu pomoć, osim ako je u radnom odnosu i ostvaruje primanja dovoljna za osiguravanje odgovarajućeg životnog standarda, odnosno ako posjeduje novčana sredstva ili su mu novčana sredstva osigurana na drugi način.«.

Članak 24.

U članku 34. stavak 1. mijenja se i glasi:

»Besplatna pravna pomoć obuhvaća:

- pomoć u sastavljanju tužbe i
- zastupanje pred upravnim sudom.«.

Stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavci 3. i 4. koji postaju stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

»Pomoć iz stavka 1. ovoga članka mogu pružati odvjetnici i pravnici iz udruga registriranih za pružanje pravne pomoći s kojima Ministarstvo sklopi ugovor.

Pravo na besplatnu pravnu pomoć ima tražitelj azila koji ne posjeduje dostatna novčana sredstva ili stvari veće vrijednosti.«.

Iza dosadašnjeg stavka 4. koji postaje stavak 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

»U slučaju iz stavka 3. ovoga članka nadležno tijelo će u odluci po podnesenom pravnom lijeku tražitelja azila odrediti da troškove pravne pomoći snosi tražitelj azila.«.

Stavak 5. mijenja se i glasi:

»Pravna pomoć iz stavka 1. ovoga članka pruža se na zahtjev tražitelja azila.«.

Stavak 7. briše se.

Dosadašnji stavak 8. postaje stavak 7.

Članak 25.

U članku 37. stavak 2. briše se.

Članak 26.

U članku 38. stavci 5. i 6. brišu se.

Članak 27.

Članak 40. mijenja se i glasi:

»Status azilanta, odnosno status stranca pod supsidijarnom zaštitom stječe se danom uručenja rješenja o odobrenju azila ili supsidijarne zaštite.

Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom imaju pravo na:

- boravak u Republici Hrvatskoj,
- smještaj,
- rad,
- zdravstvenu zaštitu,
- školovanje,
- slobodu vjeroispovijesti i vjerskog odgoja djece,
- besplatnu pravnu pomoć,
- socijalnu skrb,
- spajanje obitelji,
- održavanje jedinstva obitelji,

– pomoć pri integraciji u društvo.

U roku od 15 dana od dana odobravanja statusa Ministarstvo će, azilantu ili strancu pod supsidijarnom zaštitom, na jeziku za koji se opravdano pretpostavlja da na njemu može komunicirati, pružiti opće informacije o pravima i obvezama koje stječe odobrenjem azila ili supsidijarne zaštite.«.

Članak 28.

Članak 41. mijenja se i glasi:

»Pravo boravka u Republici Hrvatskoj utvrđuje se rješenjem o odobrenju azila ili rješenjem o odobrenju supsidijarne zaštite, a dokazuje se osobnom iskaznicom za azilanta, odnosno iskaznicom stranca pod supsidijarnom zaštitom.«.

Članak 29.

U članku 42. stavak 1. mijenja se i glasi:

»Azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom osigurava se smještaj najduže dvije godine od dana izvršnosti odluke kojom se odobrava azil odnosno supsidijarna zaštita.«.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

»Nakon isteka roka iz stavka 1. ovoga članka, azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ima pravo na smještaj pod jednakim uvjetima kao i drugi stranac kojem je odobren boravak sukladno propisima kojima se regulira boravak stranca u Republici Hrvatskoj.«.

Članak 30.

Članak 43. mijenja se i glasi:

»Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom mogu raditi u Republici Hrvatskoj bez radne ili poslovne dozvole.

Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ostvaruju pravo na obrazovanje odraslih vezano uz zaposlenje, stručno usavršavanje i stjecanje praktičnog radnog iskustva pod istim uvjetima kao i hrvatski državljanin.«.

Članak 31.

U članku 44. stavak 1. mijenja se i glasi:

»Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ostvaruju pravo na zdravstvenu zaštitu u istom opsegu kao i osiguranik obveznog zdravstvenog osiguranja u Republici Hrvatskoj.«.

Stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavak 3. koji postaje stavak 2. mijenja se i glasi:

»Troškovi zdravstvene zaštite osoba iz stavka 1. ovoga članka isplaćuju se iz državnog proračuna s pozicije ministarstva nadležnog za poslove zdravstva.«.

Članak 32.

U članku 45. stavak 2. mijenja se i glasi:

»Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ostvaruju pravo na obrazovanje odraslih sukladno propisima kojima se regulira obrazovanje odraslih pod istim uvjetima kao i hrvatski državljanin.«.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

»Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ostvaruju pravo na priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija pod istim uvjetima kao i hrvatski državljanin.«.

Članak 33.

U članku 47. stavak 1. mijenja se i glasi:

»Besplatna pravna pomoć azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom obuhvaća:

– pomoć u sastavljanju tužbe i

– zastupanje pred upravnim sudom u slučaju prestanka ili poništenja azila, odnosno supsidijarne zaštite.«.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

»Pravo na besplatnu pravnu pomoć iz stavka 1. ima azilant ili stranac pod supsidijarnom zaštitom koji ne posjeduje dostatna novčana sredstva ili stvari veće vrijednosti.«.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

»Besplatnu pravnu pomoć iz stavka 1. ovoga članka mogu pružati odvjetnici i pravnici iz udruga registriranih za obavljanje pravne pomoći s kojima Ministarstvo sklopi ugovor.«.

Članak 34.

U članku 48. iza stavka 6. dodaju se stavci 7. i 8. koji glase:

»Rješenje o odobrenju azila iz stavka 1. ovoga članka, odnosno supsidijarne zaštite iz stavka 5. ovoga članka donosi tijelo koje odlučuje o zahtjevu za azil.

U slučaju spajanja obitelji azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom, koje se provodi sukladno odredbama ovoga Zakona ili Zakona o strancima, za osobu koja ne može pribaviti službene dokumente kojima dokazuje određeni obiteljski odnos, uzet će se u obzir okolnosti na temelju kojih se može procijeniti postoji li takav odnos. Odluka o odbijanju zahtjeva za spajanje obitelji ne može se temeljiti isključivo na činjenici da ne postoje službeni dokumenti kojima se dokazuje određeni obiteljski odnos.«.

Članak 35.

U članku 49. riječi: »koji ne ostvaruje prihode, ne posjeduje imovinu, odnosno vlastita novčana sredstva te nema uzdržavatelja« brišu se.

Članak 36.

Članak 50. mijenja se i glasi:

»Radi uključivanja u hrvatsko društvo, azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom omogućit će se učenje hrvatskog jezika, povijesti i kulture.

Aktivnosti iz stavka 1. ovoga članka provodi ministarstvo nadležno za poslove obrazovanja.

Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom obvezni su pohađati upisani tečaj hrvatskog jezika, povijesti i kulture.

U slučaju neispunjenja obveze iz stavka 3. ovoga članka, azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom nadoknadit će troškove tečaja.«.

Članak 37.

Naslov iznad članka 51. mijenja se i glasi: »Jedinstvo obitelji i prava člana obitelji azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom«.

Članak 51. mijenja se i glasi:

»Azilantu, odnosno strancu pod supsidijarnom zaštitom i članovima njegove obitelji koji zakonito borave u Republici Hrvatskoj osigurat će se jedinstvo obitelji.

Član obitelji azilanta, odnosno član obitelji stranca pod supsidijarnom zaštitom koji zakonito boravi u Republici Hrvatskoj ostvaruje ista prava kao i azilant, odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom, sukladno odredbama članka 41. do 50. ovoga Zakona.«.

Članak 38.

U članku 52. stavku 1. podstavku 2. riječ: »boravište« zamjenjuje se riječju: »prebivalište«.

Članak 39.

U članku 53. stavak 2. mijenja se i glasi:

»Zahtjev za azil podnosi se usmeno na zapisnik uzimajući u obzir odredbe članka 54. ovoga Zakona.«.

Članak 40.

Članak 54. mijenja se i glasi:

»Po podnošenju zahtjeva za azil Ministarstvo će, što je prije moguće, saslušati tražitelja azila.

Tražitelj azila dužan je za vrijeme saslušanja iznijeti sve činjenice i okolnosti koje su relevantne za njegov zahtjev, istinito odgovarati na sva pitanja koja su mu postavljena te priložiti sve dostupne dokaze kojima potkrepljuje svoj zahtjev, odnosno dati vjerodostojna i uvjerljiva obrazloženja svih razloga na kojima temelji svoj zahtjev.

Tražitelj azila dužan je osobno prisustvovati saslušanju bez obzira ima li zakonskog zastupnika te punomoćnika.

Ministarstvo će provesti saslušanje tražitelja azila i u odsustvu punomoćnika koji nije opravdao svoj nedolazak.

Ministarstvo može, radi utvrđivanja činjeničnog stanja, tražitelja azila saslušati više puta.

Tražitelju azila osigurat će se, ako je to moguće, voditelj postupka istog spola.

Podaci izneseni tijekom saslušanja predstavljaju klasificirane podatke.

O saslušanju se vodi zapisnik, a ukoliko je saslušanje tonski snimano, tražitelj azila može tijekom preslušavanja unijeti svoje ispravke i kraće nadopune u tonski zapis.

Saslušanje tražitelja azila može se izostaviti ako:

- se na temelju dostupnih dokaza može donijeti odluka kojom se udovoljava zahtjevu za azil,
- saslušanje nije objektivno provedivo, posebice kada tražitelj azila nije sposoban ili nije u mogućnosti sudjelovati na saslušanju zbog trajnih okolnosti na koje sam ne može utjecati,
- nakon razmatranja svih informacija koje tražitelj azila iznese, postoje okolnosti iz članka 61. stavka 1. točke 2., 5., 6. i 8. ovoga Zakona na temelju kojih se zahtjev smatra neosnovanim.

U slučaju iz stavka 9. podstavka 2. ovoga članka omogućit će se tražitelju azila ili njegovim srodnicama podnošenje dokaza i davanje izjava.«

Članak 41.

Članak 55. mijenja se i glasi:

»Tražitelj azila dužan je priložiti svu raspoloživu dokumentaciju i iznijeti sve informacije koje se odnose na njegovu starosnu dob, obitelj, identitet, državljanstvo, zemlje prethodnog boravišta, prijašnje zahtjeve za azil, pravce putovanja, identifikacijske i putne isprave i razloge traženja zaštite.

Prilikom meritornog rješavanja zahtjeva, uključujući i slučajeve u kojima je izostavljeno saslušanje, Ministarstvo će razmotriti sve relevantne činjenice i okolnosti posebno uzimajući u obzir:

1. činjenice koje se odnose na zemlju podrijetla u vrijeme donošenja odluke o zahtjevu, uključujući zakone i propise te zemlje kao i način na koji se oni primjenjuju,

2. relevantne izjave i dokaze iznesene od strane tražitelja azila uključujući i informaciju o tome je li tražitelj bio ili može biti izložen proganjanju ili ozbiljnoj nepravdi,

3. položaj i osobne okolnosti tražitelja azila, uključujući spol i dob, kako bi se na osnovi osobnih okolnosti tražitelja azila procijenilo predstavljaju li postupci i djela kojima je bio ili bi mogao biti izložen, proganjanje ili ozbiljnu nepravdu,

4. jesu li aktivnosti tražitelja azila otkako je napustio zemlju podrijetla bile usmjerene stvaranju neophodnih uvjeta za podnošenje zahtjeva za azil, kako bi se procijenilo mogu li te aktivnosti izložiti tražitelja azila proganjanju ili ozbiljnoj nepravdi ukoliko se vrati u tu zemlju,

5. može li tražitelj azila dobiti učinkovitu zaštitu u drugom dijelu zemlje podrijetla u kojem ne bi imao osnovani strah od proganjanja niti bi bio izložen stvarnom riziku trpljenja ozbiljne nepravde, a od tražitelja se može razumno očekivati da ostane u tom dijelu zemlje,

6. može li tražitelj azila dobiti zaštitu zemlje u kojoj bi mogao dokazati državljanstvo.

Činjenica da je tražitelj azila već bio izložen proganjanju ili ozbiljnoj nepravdi, odnosno prijetnjama takvim proganjanjem ili nepravdom je ozbiljan pokazatelj postojanja osnovanog straha od proganjanja ili trpljenja ozbiljne nepravde, osim ako postoje opravdani razlozi za vjerovanje da se takvo proganjanje ili ozbiljna nepravda neće ponoviti.«.

Članak 42.

Članak 56. mijenja se i glasi:

»Ministarstvo može donijeti odluku u ubrzanom postupku na temelju činjenica i okolnosti utvrđenih u postupku, ukoliko:

1. može donijeti pozitivnu odluku na temelju dostupnih dokaza,

2. postoje razlozi navedeni u članku 61. ovoga Zakona.

Protiv odluke donesene u ubrzanom postupku žalba nije dopuštena, a tražitelj azila može podnijeti tužbu upravnom sudu u roku od 8 dana od dana dostave odluke.

Presudu o tužbi upravni sud donosi u roku od 15 dana od dana dostave spisa predmeta.

Odredba stavka 1. točke 2. ovoga članka neće se primijeniti ako je zahtjev za azil podnio maloljetnik bez pratnje ili osoba sa smetnjama u psihičkom razvoju.«.

Članak 43.

U članku 57. stavku 1. točki 3. riječi: »zahtjev za« brišu se.

Točka 4. briše se.

Dosadašnje točke 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11. i 12. postaju točke 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10. i 11.

Članak 44.

Članak 58. mijenja se i glasi:

»Zahtjev za azil odbit će se ako:

1. tražitelj azila ne ispunjava uvjete za odobrenje azila navedene u članku 4. i uvjete za odobrenje supsidijarne zaštite navedene u članku 7. ovoga Zakona,

2. postoji neki od razloga iz članka 6. i 8. ovoga Zakona.

Ukoliko nisu ispunjeni uvjeti za odobrenje azila sukladno članku 4. ovoga Zakona, Ministarstvo će po službenoj dužnosti utvrditi postojanje uvjeta za odobrenje supsidijarne zaštite.«.

Članak 45.

Članak 59. briše se.

Članak 46.

U članku 60. stavku 1. u uvodnoj rečenici riječ: »zaključkom« zamjenjuje se riječju: »rješenjem«.

Točka 3. briše se.

Dosadašnja točka 4. koja postaje točka 3. mijenja se i glasi:

»3. nakon individualne procjene utvrđeno da tražitelj azila dolazi iz sigurne treće zemlje gdje postoji veza između tražitelja azila i te zemlje, na temelju čega bi bilo razumno očekivati da se u nju vrati.«.

Stavak 4. mijenja se i glasi:

»U slučaju iz stavka 1. točke 3. ovoga članka tražitelj azila može osporiti primjenu instituta sigurne treće zemlje na temelju činjenica da bi bio izložen mučenju, okrutnom, nečovječnom ili ponižavajućem postupanju ili kažnjavanju.«.

Stavak 5. briše se.

Članak 47.

U članku 61. stavku 1. uvodna rečenica: »Zahtjev za azil je očito neutemeljen ako:« mijenja se i glasi: »Neosnovan zahtjev za azil odbit će se u ubrzanom postupku kao očito neutemeljen ukoliko:«.

Točka 3. mijenja se i glasi:

»3. je tražitelj azila doveo u zabludu Ministarstvo iznoseći lažne informacije bitne za ishod postupka, predočivši nevjerodostojne dokumente, skrivajući relevantne informacije ili sa zlom

namjerom uništio isprave za utvrđivanje identiteta i/ili državljanstva, a koje bi mogle negativno utjecati na odluku,«.

U točki 8. točka se zamjenjuje zarezom te se dodaju točke 9. i 10. koje glase:

»9. tražitelj azila predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost i javni poredak Republike Hrvatske,

10. je tražitelj azila došao iz sigurne zemlje podrijetla za koju nije naveo ozbiljne razloge na temelju kojih bi se ta zemlja smatrala nesigurnom u njegovom osobnom slučaju i uzimajući u obzir ispunjava li uvjete iz članka 4. ovoga Zakona.«.

Članak 48.

U članku 62. stavku 1. točki 4. riječi: »ili pokuša napustiti« brišu se.

Stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

»Ukoliko je postupak azila obustavljen sukladno stavku 1. ovoga članka, a stranac podnese novi zahtjev za azil, u postupku povodom novog zahtjeva će se koristiti i činjenice odnosno okolnosti utvrđene u obustavljenom postupku.

Ukoliko je postupak azila obustavljen sukladno stavku 1. točki 4. ovoga članka, a stranac bude vraćen u Republiku Hrvatsku, omogućit će mu se podnošenje novog zahtjeva za azil ili davanje pisane izjave da ne želi podnijeti novi zahtjev.«.

Stavci 4., 5. i 6. brišu se.

Članak 49.

U članku 63. stavku 1. podstavak 3. mijenja se i glasi:

»– se dobrovoljno vrati i nastani u zemlji koju je napustio ili izvan koje je boravio zbog straha od proganjanja,«.

Iza podstavka 4. točka se zamjenjuje zarezom i dodaje podstavak 5. koji glasi:

»– dobrovoljno ponovno stekne svoje državljanstvo koje je prethodno izgubio.«.

U stavku 2. iza prve rečenice dodaje se rečenica koja glasi: »Strah od proganjanja smatrat će se osnovanim ako azilant uvjerljivo obrazloži da se zbog prijašnjeg proganjanja odbija staviti pod zaštitu zemlje svog podrijetla.«.

U stavku 3. riječ: »Ministarstvo« zamjenjuje se riječima: »nadležno tijelo«.

Stavci 4. i 5. brišu se.

Članak 50.

Članak 64. mijenja se i glasi:

»Odluka o azilu bit će poništena ako:

- se naknadno utvrdi postojanje razloga iz članka 6. ovoga Zakona,
- se utvrdi da je stečen na temelju pogrešno predstavljenih ili izostavljenih činjenica, lažnim prikazivanjem bitnih činjenica i okolnosti, korištenjem krivotvorenih isprava i drugih dokumenata, a što je bilo odlučujuće za odobrenje azila,
- azilant predstavlja opasnost za sigurnost Republike Hrvatske.

Prije poništenja azila, nadležno tijelo će upoznati azilanta o razlozima za poništenje te mu omogućiti da se usmeno ili pisano izjasni o razlozima zbog kojih azil ne bi trebalo poništiti.

Osoba na koju se primjenjuje stavak 1. podstavak 3. ovoga članka, a koja se nalazi u Republici Hrvatskoj, ima prava sukladno Ženevskoj konvenciji, osobito u odnosu na nediskriminaciju, slobodu vjeroispovijesti, pristup sudovima, obrazovanje, nekažnjavanje nezakonitog ulaska ili boravka, prisilno udaljenje i poštivanje načela »non refoulement«.

Članak 51.

Članak 65. mijenja se i glasi:

»Supsidijarna zaštita prestat će kada okolnosti na temelju kojih je odobrena supsidijarna zaštita prestanu postojati ili se promijene do te mjere da daljnja zaštita nije više potrebna.

U slučaju iz stavka 1. nadležno tijelo će razmotriti je li promjena okolnosti tako značajne i stalne prirode da stranac pod supsidijarnom zaštitom više neće biti izložen stvarnom riziku od trpljenja ozbiljne nepravde.«.

Članak 52.

Članak 66. mijenja se i glasi:

Supsidijarna zaštita bit će poništena ako:

- se naknadno utvrdi postojanje razloga iz članka 8. ovoga Zakona,
- se utvrdi da je zaštita odobrena na temelju pogrešno iznesenih ili izostavljenih činjenica, lažnim prikazivanjem bitnih činjenica i okolnosti, korištenjem krivotvorenih isprava i drugih dokumenata, što je bilo odlučujuće za odobrenje statusa supsidijarne zaštite.«.

Članak 53.

Članak 67. mijenja se i glasi:

»Strancu koji izrazi namjeru za podnošenje zahtjeva za azil na graničnom prijelazu, odnosno u tranzitnom prostoru zračne, morske luke ili luke unutarnjih voda, a ne ispunjava uvjete za ulazak u Republiku Hrvatsku propisane odredbama Zakona o strancima, neće se dopustiti ulazak ukoliko su ispunjeni sljedeći uvjeti:

– na graničnom prijelazu, odnosno tranzitnom prostoru strancu je osiguran adekvatan smještaj i prehrana,

– boravak stranca u tranzitnom prostoru ne prelazi rok od dvadeset osam dana od dana podnošenja zahtjeva za azil,

– zahtjev je očito neutemeljen ili se može riješiti u ubrzanom postupku.

Ukoliko u roku iz stavka 1. podstavka 2. ovoga članka ne bude donesena odluka kojom se rješava o zahtjevu, tražitelju azila dopustit će se ulazak u Republiku Hrvatsku radi provođenja postupka azila.

Strancu iz stavka 1. ovoga članka zaprimat će se zahtjev za azil što je moguće prije te će se odmah provesti saslušanje.

Protiv odluke donesene u postupku koji se provodi u smislu ovoga članka može se podnijeti tužba upravnom sudu u roku od 5 dana od dana dostave odluke.

Presudu o tužbi upravni sud donosi u roku od 5 dana od dana dostave spisa predmeta.

Ministarstvo će na zahtjev upravnog suda dostaviti spis predmeta u roku od jednog dana od dana zaprimanja zahtjeva.

Tražitelju azila iz stavka 3. ovoga članka osigurat će se zdravstvena zaštita, prevoditelj, a maloljetniku bez pratnje i skrbnik te pravo na osnovne informacije o pravima i obvezama u postupku.

Pristup punomoćnika ili predstavnika organizacije koja se bavi zaštitom prava izbjeglica tražitelju azila, osim UNHCR-a, može se privremeno ograničiti kada je to neophodno radi zaštite nacionalne sigurnosti i pravnog poretka Republike Hrvatske.«

Članak 54.

Iza članka 67. dodaje se naslov i članak 67.a koji glasi:

»Rokovi za žalbu Povjerenstvu

Članak 67.a

Protiv odluke Ministarstva tražitelj azila, azilant, stranac pod supsidijarnom zaštitom i stranac pod privremenom zaštitom mogu izjaviti žalbu Povjerenstvu u roku od 15 dana od dana dostave odluke osim u slučaju iz članka 56. i 67. ovoga Zakona.

Protiv odluke donesene u postupku iz članka 56. ovoga Zakona može se izjaviti žalba Povjerenstvu u roku od 8 dana od dana dostave odluke, a protiv odluke donesene u postupku iz članka 67. ovoga Zakona može se izjaviti žalba Povjerenstvu u roku od 5 dana od dana dostave odluke.

Rješenje o žalbi u postupku iz članka 56. ovoga Zakona Povjerenstvo donosi u roku od 15 dana od dana zaprimanja žalbe, a rješenje u postupku iz članka 67. ovoga Zakona Povjerenstvo donosi u roku od 8 dana od dana zaprimanja žalbe.«.

Članak 55.

U članku 68. stavak 1. mijenja se i glasi:

»Povjerenstvo donosi odluku na temelju činjenica utvrđenih u prvostupanjskom postupku i tijekom saslušanja tražitelja azila.«.

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

»U drugostupanjskom postupku mogu sudjelovati i predstavnici Ministarstva kao stranka u postupku.«.

Dosadašnji stavci 2. i 3. postaju stavci 3. i 4.

Dosadašnji stavci 4., 5. i 6. brišu se.

Članak 56.

U članku 70. stavku 1. iza riječi: »sporovima« stavlja se zarez i dodaju riječi: »ako drugačije nije propisano ovim Zakonom«.

Iza stavka 1. dodaju se stavci 2. i 3. koji glase:

»Tužba upravnom sudu odgađa izvršenje rješenja osim u slučaju iz članka 74. ovoga Zakona.

Upravni sud obavijestit će Ministarstvo o datumu uručenja odluke donesene protiv odluke Ministarstva.«.

Članak 57.

Iza članka 70. dodaje se članak 70.a koji glasi:

»Članak 70.a

Tražitelj azila, azilant, stranac pod supsidijarnom zaštitom i stranac pod privremenom zaštitom oslobođeni su snošenja troškova upravnog spora.«.

Članak 58.

Članak 74. mijenja se i glasi:

»Tražitelju azila može se ograničiti kretanje iz razloga:

1. navedenih u članku 6. i 8. ovoga Zakona,
2. utvrđivanja identiteta,

3. sprječavanja širenja zaraznih bolesti,
4. sumnje da podnošenje zahtjeva za azil predstavlja prijevaru i zlouporabu postupka azila,
5. napuštanja ili pokušaja napuštanja Republike Hrvatske prije okončanja postupka,
6. sprječavanja dovođenja u opasnost života i imovine drugih osoba,
7. zaštite nacionalne sigurnosti i pravnog poretka Republike Hrvatske,
8. podnošenja zahtjeva za azil tijekom postupka prisilnog udaljenja u cilju onemogućavanja daljnjeg postupka prisilnog udaljenja.

Onemogućavanjem daljnjeg postupka prisilnog udaljenja iz točke 8. stavka 1. ovoga članka smatra se kada tražitelj azila podnosi zahtjev s očitom namjerom da odgodi prisilno udaljenje.

Kretanje se može ograničiti:

1. zabranom kretanja izvan Prihvatišta,
2. zabranom kretanja izvan određenog područja, ili
3. zabranom napuštanja određene adrese.

Tražitelju azila iz stavka 1. točke 5., 6., 7. i 8. ovoga članka i tražitelju azila koji se ne pridržava odredbi ovoga članka o ograničenju slobode kretanja, kretanje će se ograničiti smještajem u Prihvatni centar za strance.

Ograničenje kretanja smještajem u Prihvatni centar za strance, u slučajevima iz stavka 1. točke 5. i 8. ovoga članka neće se primjenjivati na ranjive skupine tražitelja azila.

Kretanje se ograničava najduže do 3 mjeseca, a iz opravdanih razloga može se produžiti za još 3 mjeseca.

Iznimno od stavka 6. ovoga članka, ograničenje kretanja iz razloga navedenih u stavku 1. točki 3. ovoga članka vrijedi dok za to postoje razlozi.

Ograničenje kretanja određuje rješenjem Ministarstvo.

Protiv rješenja iz stavka 8. ovoga članka tražitelj azila može podnijeti tužbu Upravnom sudu.

Odluku po tužbi o ograničenju kretanja Upravni sud donijet će nakon usmene rasprave u roku od 15 dana od dana dostave spisa predmeta.

Tužba ne odgađa izvršenje rješenja.«.

Članak 59.

Naslov iznad članka 80. mijenja se i glasi: »Putna isprava za azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom«.

Članak 80. mijenja se i glasi:

»Putna isprava za azilanta izdaje se na vrijeme od pet godina, u obliku propisanom Aneksom Konvencije iz 1951.

Zahtjev za izdavanje putne isprave za maloljetnog azilanta te azilanta djelomično ili potpuno lišenog poslovne sposobnosti podnosi zakonski zastupnik.

Strancu pod supsidijarnom zaštitom, u slučaju humanitarnih razloga, može se izdati putna isprava za stranca sukladno odredbama Zakona o strancima.«.

Članak 60.

U članku 81. stavku 1. riječi: »godinu dana i može se produžavati« zamjenjuju se riječima: »tri godine«.

Članak 61.

Članak 83. mijenja se i glasi:

»Privremena zaštita je zaštita hitnog i privremenog karaktera odobrena u izvanrednom postupku, u slučajevima masovnog priljeva ili predstojećeg masovnog priljeva raseljenih osoba iz trećih zemalja koje se ne mogu vratiti u zemlju svog podrijetla, osobito ako postoji rizik da zbog tog masovnog priljeva nije moguće učinkovito provesti postupak za odobrenje azila, radi zaštite interesa raseljenih osoba i drugih osoba koje traže zaštitu.

Raseljenim osobama iz stavka 1. ovoga članka smatraju se stranci koji su bili prisiljeni napustiti područje ili zemlju svog podrijetla, odnosno koji su bili evakuirani, posebice na poziv međunarodnih organizacija, a koji se ne mogu vratiti u trajne sigurne uvjete života zbog situacije koja prevladava u toj zemlji, uključujući osobe na koje se odnosi članak 1.A Ženevske konvencije, odnosno drugi međunarodni ili nacionalni akti kojima se omogućava međunarodna zaštita, osobito:

– osobe koje su napustile područje oružanih sukoba ili lokalnog nasilja,

– osobe koje su u ozbiljnoj opasnosti od, ili su bile žrtve, sustavnog ili općeg kršenja svojih ljudskih prava.

Masovni priljev iz stavka 1. ovoga članka odnosi se na dolazak velikog broja raseljenih osoba koje potječu iz određene zemlje ili zemljopisnog područja, bez obzira na to je li njihov dolazak spontan ili organiziran.

Privremena zaštita uvodi se na temelju odluke Vijeća Europske unije o postojanju masovnog priljeva raseljenih osoba.«.

Članak 62.

Naslov iznad članka 84. mijenja se i glasi: »Trajanje privremene zaštite«.

Članak 84. mijenja se i glasi:

»Privremena zaštita odobrava se na vrijeme od jedne godine.

Privremena zaštita može se automatski produžiti na vrijeme od šest mjeseci, ali ne duže od godinu dana.

Iznimno od stavka 2. ovoga članka, privremena zaštita može se produžiti za još najviše godinu dana ukoliko Vijeće Europske unije donese odluku o produženju privremene zaštite.«.

Članak 63.

Članak 85. mijenja se i glasi:

»Privremena zaštita neće se odobriti strancu ako:

1. postoje ozbiljni razlozi na temelju kojih se smatra da je:

– počinio zločin protiv mira, ratni zločin ili zločin protiv čovječnosti utvrđen odredbama međunarodnih akata,

– izvan Republike Hrvatske, prije odobravanja privremene zaštite, počinio teško nepolitičko kazneno djelo. Ozbiljnost očekivanog proganjanja potrebno je mjeriti u odnosu na prirodu kaznenog djela za koje je osoba osumnjičena. Naročito okrutna djela čak i ako su počinjena s navodnim političkim ciljem mogu se smatrati teškim nepolitičkim kaznenim djelom,

– kriv za djela koja su u suprotnosti s ciljevima i načelima Ujedinjenih naroda,

2. postoje osnovani razlozi na temelju kojih se stranac može smatrati prijetnjom za nacionalnu sigurnost,

3. stranac predstavlja društvenu opasnost nakon što je pravomoćno osuđen za osobito teško kazneno djelo za koje se prema zakonodavstvu Republike Hrvatske može izreći kazna zatvora u trajanju od 5 godina i duže.«.

Članak 64.

Članak 86. mijenja se i glasi:

»Strancu prestaje privremena zaštita:

– istekom najduljeg dopuštenog vremena trajanja privremene zaštite sukladno članku 84. ovoga Zakona,

– odlukom Vijeća Europske unije.«.

Članak 65.

Članak 90. mijenja se i glasi:

"Stranac pod privremenom zaštitom može raditi u Republici Hrvatskoj bez radne ili poslovne dozvole.

Stranac pod privremenom zaštitom ostvaruje pravo na obrazovanje odraslih vezano uz zaposlenje, stručno usavršavanje i stjecanje praktičnog radnog iskustva.«.

Članak 66.

U članku 91. riječi: »i drugu neophodnu medicinsku pomoć« zamjenjuju se riječima: »odgovarajuću medicinsku i drugu pomoć«.

Članak 67.

U članku 95. iza riječi: »produžavati« dodaje se zarez i riječi: »a koja se smatra dozvolom boravka u Republici Hrvatskoj«.

Prijelazne i završne odredbe

Članak 68.

Postupci započeti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama ovoga Zakona.

Članak 69.

Povjerenstvo imenovano sukladno odredbama Zakona o azilu (»Narodne novine«, br. 79/07.) nastavlja s radom do 31. ožujka 2012.

Ured za ljudska prava Vlade Republike Hrvatske će, u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, objaviti javni poziv za izbor dodatnog člana Povjerenstva.

Vlada Republike Hrvatske imenovat će dodatnog člana Povjerenstva u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 70.

Odredbe članka 13. do 19. i članka 99. Zakona o azilu (»Narodne novine«, br. 79/07.) te odredbe članka 55. ovoga Zakona koje se odnose na Povjerenstvo za azil, prestaju važiti 31. ožujka 2012.

Odredba članka 54. ovoga Zakona prestaje važiti 31. prosinca 2011.

Povjerenstvo je dužno riješiti žalbe na prvostupanjske odluke podnesene do 31. prosinca 2011. do 31. ožujka 2012.

Članak 71.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim odredbi članka 9., članka 20. stavka 1. i 2., članka 24. stavka 1., članka 33. stavka 1., članka 42. u dijelu koji se odnosi na članak 56. stavak 2. i 3. Zakona o azilu (»Narodne novine«, br. 79/07.), članka 53. u dijelu koji se odnosi na članak 67. stavak 4. i 5. Zakona o azilu (»Narodne novine«, br. 79/07.), članka 56. stavka 2. i članka 57. ovoga Zakona, koje stupaju

na snagu 1. siječnja 2012. te odredbi članka 1. stavka 5., članka 61., članka 62. i članka 64. ovoga Zakona koje stupaju na snagu na dan pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Klasa: 217-01/10-01/01

Zagreb, 2. srpnja 2010.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik
Hrvatskoga sabora
Luka Bebić, v. r.